

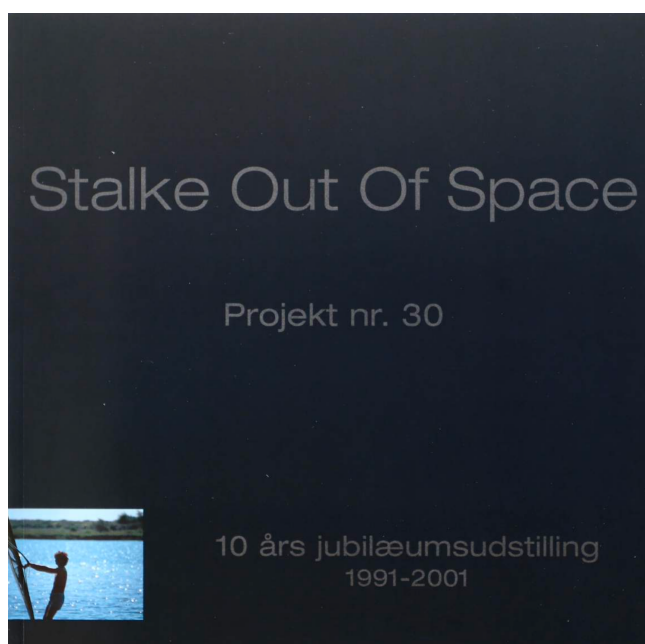
Catalogue

Stalke Out of Space: 10 Years 1991–2001

This catalogue accompanies *Stalke Out of Space: 10 Years 1991–2001*, marking the tenth anniversary of Stalke Out of Space as an independent exhibition platform. The publication documents Project no. 30 and reflects on a decade of alternative exhibition practice connected to Stalke Galleri.

The catalogue brings together works by artists who, throughout the 1990s, engaged with experimental, non-commercial approaches to exhibition-making, installation, and concept-driven artistic production. Rather than presenting a unified curatorial theme, the project emphasizes individual positions and practices developed outside institutional and market-driven frameworks.

Texts by Birgit Kirkhoff Olsen and Steffan Boje contextualize the history and ideas behind Stalke Out of Space, while the publication as a whole situates the project within a broader landscape of artist-led and alternative initiatives active during the period.

Stalke Out of Space: 10 Years 1991–2001
Project no. 30

Curated by Tine Bundgaard
Artists: Nikolaj Recke, Lilbeth Cuenca Rasmussen, Morten Shelde, Tommy Stockel, Ólafur Eliasson, Eske Kath, Lisa Strömbeck, Mads Steen, Kirstine Roepstorff

Texts: Birgit Kirkhoff Olsen, Steffan Boje
Translation: Jacob Lillemose

Publisher: Stalke
Year: 2001

Edition: 1,000
ISBN: 87-90538-14-9

Selected pages from the catalogue *Stalke Out of Space: 10 Years 1991–2001* (2001), published in connection with the anniversary exhibition at Stalke Galleri.

The pages highlight the catalogue's visual structure and present excerpts from the foreword and contextual texts, reflecting the project's emphasis on alternative exhibition formats, independence from commercial gallery structures, and the role of Stalke Out of Space within the artistic landscape of the 1990s.

Stalke Out Of Space

Projekt nr. 30

Nikolaj Recke
Lilbeth Cuenca Rasmussen
Morten Schelde
Tommy Stöckel
Olafur Eliasson
Eske Kath
Lisa Strömbeck
Mads Steen
Kirstine Roepstorff

kurateret af Tine Bundgaard

Stalke

Stalke Out Of Space er en mestående konstruktion i dansk kunstliv og -formidling. Konceptet skabtes i 1991 som et brud med den traditionelle, alve udstillings- og kunstformidlingsform, som gallerierne repræsenterer, og som kunsten almindeligvis skal tilpasse sig.

Konceptet opstod som en enkelt mands – Sam Jørgs – visioner, men samtidig var det et naturligt led i en udvikling som svar på tidens krav og kunstens ændrede rolle i samfundet.

Fleere tendenser er løbet sammen og har forstærket hinanden:

Siden modernismens gennembrud med Edvard Munch i midten af 1800-tallet har den progressive del af kunsten mere eller mindre bevidst vendt sig mod publikum ryggen og er – især siden midten af 1900-tallet – stadig højere grad blevet en elitekunst for et elitepublikum. Man laver ikke mere kunst for et "velstand" publikum, men for sig selv og hinanden. Men med tabet af først sine fyrstelige arbejdsgivere og siden sit borgerlige publikum er kunsten blevet proletariseret.

Som en konsekvens heraf kan næsten ingen kunstnere i Danmark leve alene af at lave kunst – i hvert fald ikke kunst, der kræver udstilling. Man lever af udbrykningsopgaver, undervisning eller i øst, postarbejde om natten. Denne situation giver på den anden side kunstneren en ny kunstnerisk frihed. Når han/hun alligevel ikke kan sælge sine kunstneriske arbejder og heller ikke skal leve af det, er der ingen grund til at lave salgbare objekter eller til at udstille dem i et kommercielt galleri.

I et materielt overskudsamfund med reklameverdens og turistbrochuremes dyktelse af det smukke og perfekte bliver motiver som søsødunge, storslåede landskaber, naturdytter og smukke menneskeskulpturer næsten ødøse i kunstnerisk sammenhæng – de opfattes som sædvanlige, glansbilledagtige eller pladderromantiske. Den traditionelle æstetik bliver erstattet af en forankethed for det, man tidligere har opfattet som grimt og latterligt, det skide og udsøgtede, en forfaldsæstetik. Denne tendens forstærkes af kunstneres proletarisering, der har ført til, at en meget væsentlig del af den progressive kunst i dag bliver skabt i forfaldte industribygninger og kondemnerede ejendomme – og ofte udstilles lignende steder.

6

ses som en illustration af Hegels opfattelse af sandhed og mening/betydning. Hegel forsøgte ikke – som en generel forståelse af hans tankning ellers gerne vil have det – at skabe en slags yin og yang teori hvor alle udsagn opløses i en velmenende harmonisk balance mellem tese og antitese. Sandheden fremtræder kun gennem overdrivelse, relationen mellem elementer kan kun etableres ved at strække deres sædvanlige betydning. Vi er overført til det hverdagslige dilemma at finde en fiktiv vinkel som tillader os at strække den fastgroede betydning i det vi identificerer os med, som at være køtmand eller tømmer. Da Stalke Galleri begyndte at arrangere udstillinger udenfor galleriet syntes det os delvist at skyldes galleristens modvilje mod at give efter for en alt for direkte og omfattende

identifikation med jobbet. Noget som gjorde at han var begyndt at drikke i hverdagslige dilemmaer uden lys for enden af tunnelen. Da Stalke Out of Space så dagens lys i starten af 90'erne virkede det at placere alle projekterne udenfor "galleriets kontorlokaler" som en diffus og udflydende måde at arbejde på – og så for nogle af galleriets tilknyttede kunstnere. At dette rent faktisk var en måde at arbejde på som gallerist blev ikke tydeligt for omgivelserne før en bekræftelse kunne findes i Tyskland. Hans modstand mod kedsomhed og gentagelse havde ført til en udkludt udgave af galleristen.

Staffan Bille

12

projekt nr. 12

15